

[Per Hækkerup.]

tiv sikkerhedspolitik til den, vi i øjeblikket fører, og det vil sige, at fortsat medlemskab af NATO må være en nødvendighed for os.

Om u-landsproblemet har jeg kun én bemærkning at gøre, også her får vi jo lejlighed til drøftelse lidt senere på året. På FNs generalforsamling, der jo er en jubilæums-generalforsamling, behandler man spørgsmålet om det andet tiår for u-landshjælpen, og som forberedelse hertil er der udarbejdet en rapport af en gruppe under ledelse af professor Tinbergen fra Holland. Jeg går ud fra, at både udenrigsministeren og u-landsministeren har gjort sig bekendt med den. I denne rapport foreslås, at man skal vedtage en generel deklARATION på indeværende generalforsamling i FN og så supplere den med specielle tilkendegivelser fra de enkelte regeringer, alt efter hvad man mener at kunne gøre og gå med til. Jeg vil henstille til regeringen at støtte bestræbelserne herfor på FNs generalforsamling, især fordi de principper, som er trukket op i denne rapport, indeholder nogle interessante nydannelser med hensyn til, hvorledes u-landshjælpen skal tilrettelægges. Jeg håber også, at regeringen, når vi får forslaget til ny u-landslov, vil have studeret Tinbergenrapporten grundigt og forhåbentlig accepteret de konklusioner, den er nået til.

Om markedspolitikken gælder det ligeledes, at vi skal have en debat her i tinget i begyndelsen af november, så jeg skal ikke gøre andet end to bemærkninger herom. Den første er et spørgsmål til markedsministeren. Det har været nævnt i pressen, at samtidigheden imellem gennemførelsen af industritoldafviklingen og landbrugsordningerne ved vort forhåbentlig forestående medlemskab af fællesmarkedet synes at være blevet bragt i fare i forhold til England. Da jeg har forstået, at man fra fællesmarkedets side hidtil har fastholdt, at der i hvert fald skal være samtidighed imellem de ordninger, der gennemføres for de fire ansøgerlande, vil jeg gerne spørge, hvorledes markedsministeren vurderer dette, om det virkelig er, hvad jeg vil kalde en risiko, eller om det kun er presserygter — og hvis det er en risiko, hvorledes man så vurderer virkningerne, først og fremmest for dansk landbrugseksport.

Det andet, jeg gerne vil understrege, er

vor interesse i de lovforslag, som regeringen har bebudet for at følge op, hvad et medlemskab af fællesmarkedet betyder. Især venter vi med interesse på i markedsudvalget at få forslaget vedrørende de jordpolitiske problemer.

Om det nordiske samarbejde også en enkelt bemærkning. Efter at Nordek i hvert fald ikke er nogen nærliggende mulighed, er vi enige med regeringen i, at andre samarbejdsmuligheder bør søges ført ud i livet i det nordiske samarbejde. Jeg vil ud over dem, regeringen i åbningstalen har peget på, spørge — og det må vel nærmest blive den nordiske minister, økonomiministerens — hvorledes udsigterne ligger for fremskridt på det nordiske kapitalmarkedsområde. Når vi gennemfører frie varebevægelser imellem de nordiske lande, og det har vi til næsten 100 pct., og når vi gennemfører et frit og fælles arbejdsmarked, er det en urimelighed, at vi ikke har et frit og fælles kapitalmarked. Jeg vil derfor gerne høre økonomi- og markedsministerens vurdering af, hvorledes mulighederne ligger for noget sådant.

Det omtales i åbningstalen, at vi skal koordinere vore forhandlinger med fællesmarkedet. Det er jeg enig i, men jeg vil også gerne understrege, at vi ikke skal glemme, at i de konkrete forhandlinger med fællesmarkedet møder hvert af de nordiske lande op med visse særinteresser. Forhåbentlig kan vi få de andre landes støtte i forhandlingerne, men vi kan ikke være sikre på det, og derfor må vi samtidig med at der er koordination, oplysning og information imellem de nordiske lande, sikre os en vis bevægelsesfrihed i disse forhandlinger.

Så vil jeg endelig om problemet Norden og fællesmarkedet sige, at det har været understreget, at en tilslutning fra Danmark og Norge til fællesmarkedet og en eventuel anden form for holdning fra Sveriges og Finlands side ikke må føre til, at man genopretter de toldskranker imellem de nordiske lande, som er blevet afskaffet igennem EFTA-aftalen. Jeg mener, det er overordentlig vigtigt, at dette synspunkt igen og igen understreges. Jeg har fornemmelsen af, men her vil jeg gerne høre markedsministerens vurdering, at man i fællesmarkedsløsløserne ser positivt på, at de løsninger, der skal findes for Sveriges og Finlands vedkommende, hvis de ikke kan tilslutte sig